

РЕШЕНИЕ

№ 1972

гр. София, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **402** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.206б, ал.4-5 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „ЕН ЕФ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.2, ет.3, срещу Решение № Р-529/32-452995 от 29.12.2022 г. на директора на Агенция „Митници“ (АМ), с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) № 48 от 30.11.2022 г. на директора на ТД Митница В..

Излагат се съображения за незаконосъобразност на ПНОМ поради противоречие с процесуалния и материален закон. Жалбоподателят визира нарушение на принципа по чл.6 АПК. Сочил липса на мотиви относно наличието на обезпечителна нужда – защо административният орган счита, че плащането на публичните вземания ще бъде затруднено, съобразно размера на активите на дружеството и други относими обстоятелства. Счита, че липсва законова възможност за налагане на обезпечение на евентуални размери на публични задължения, като същите следва да бъдат установени, каквито в случая липсвали в нарушение на чл.195, ал.1 ДОПК и чл.206б ЗМ. Прави извод, че обжалваните обезпечителни мерки са наложени без обезпечителна нужда и при липса на изпълнително основание. Претендира се отмяна на решението и на потвърденото с него ПНОМ.

Ответникът - директор на Агенция „Митници“ счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и

прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На „ЕН ЕФ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез управителя Н. М. М., е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ВГ14112022/2000/М-374 от 14.11.2022 г. на старши инспектор в ТД на АМ, МП В.-Запад, във връзка с подадена митническа декларация за поставяне под режим допускане за свободно обращение № MRN 22BG002002083913R0 от 27.10.2022 г. за нарушение на чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ. Според акта стоките са декларирани в погрешна позиция на Комбинираната номенклатура, с което вносителят избегнал частично заплащане на публични държавни вземания в общ размер на 10 933.86 лв., от които 9111.55 лв. мито и 1822.31 лв. ДДС. Актът е връчен на 14.11.2022 г.

С оспореното ПНОМ № 48 от 30.11.2022 г. на директора на ТД Митница В., на основание чл.206б, ал.1 от ЗМ, и за обезпечаване на вземанията за имуществена санкция по административнонаказателна преписка, образувана с АУАН № ВГ14112022/2000/М-374 от 14.11.2022 г. на старши инспектор в ТД на АМ, МП В.-Запад, е наложен заповед върху банкови сметки на дружеството, находящи се в „Първа инвестиционна банка“ АД до размера на 10 933.86 лв.

Постановлението е обжалвано по административен ред с жалба вх. № 32-427014 от 08.12.2022 г., по която е постановено оспореното Решение № Р-529/32-452995 от 29.12.2022 г. на директора на Агенция „Митници“. Решаващият орган е приел, че са налице изискуемите законови предпоставки по чл.229, ал.7 и чл.206а и сл. от ЗМ за налагане на обезпечителните мерки, като обезпечителната нужда е мотивирана с високия размер на обезпечените вземания. Посочил е, че този размер е достатъчно основание за налагане на обезпечение поради възможност да бъде затруднено или невъзможно събирането на обезпечените вземания, без да се изследва имущественото състояние на задълженото лице. Наложенията обезпечителна мярка съответствала на вземането на държавата, поради което била необходима и пропорционална.

Решение № Р-529/32-452995 от 29.12.2022 г. е връчено на 03.01.2023 г. Жалбата вх.№ 32-11631/10.01.2023 г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.206б, ал.4 от ЗМ, от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Процесните обезпечителни мерки са наложени от компетентен съгласно чл.206б, ал.1 от ЗМ административен орган, а оспореното решение – от органа по чл.206б, ал.2 от ЗМ. За доказване компетентността на решаващия орган е представена Заповед № ЗАМ-2295/32-447510 от 21.12.2022 г. на директора на АМ, с която на П. Б. П. – заместник директор на АМ, е възложено изпълнението на функциите на директор на АМ в периода 29.12.-30.12.2022 г. Противно на твърденията в жалбата, актовете са мотивирани от фактическа и правна страна. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

Изпълнена е предпоставката по чл.206а, ал.1 от ЗМ, доколкото по преписката липсват данни за наложени обезпечителни мерки по реда на Глава двадесет и четвърта от ЗМ (чл.186-195а ЗМ). Мерките не са насочени срещу имущества по чл.206а, ал.4 от ЗМ. Спорно е изпълнението на законовите предпоставки за тяхното налагане.

Съгласно чл.206а, ал.2 от ЗМ обезпечителните мерки се налагат, когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митата и другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи. Обезпечителните мерки се налагат в съответствие с размера на митата и другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи (чл.206а, ал.3 от ЗМ). Тези разпоредби от специалния закон съответстват на чл.195, ал. 2 и ал.7 ДОПК. За неуредените от специалния закон случаи нормата на чл.206в ЗМ препраща към Глава двадесет и четвърта на ДОПК „Обезпечения“.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за необходимост публичните вземания да бъдат установени, вкл. с НП, тъй като разпоредбата на чл.229, ал.7 от ЗМ предоставя възможност на митническите органи да налагат мерки по реда на глава двадесет и шеста, раздел Ia за обезпечаване на вземанията въз основа на съставен акт за установяване на митническо нарушение. Тази предпоставка в случая също е изпълнена, доколкото в административната преписка се съдържа АУАН № ВГ14112022/2000/М-374 от 14.11.2022 г. на ТД на АМ, МП В.-Запад, издаден за нарушение на чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ. В акта подробно е разяснен начина на формиране на размера на бъдещите публични задължения от 10 933.86 лв., от които 9111.55 лв. мито и 1822.31 лв. ДДС, поради което съдът приема наложената обезпечителна мярка за съответна на размера на публичните държавни вземания съгласно чл.206а, ал.3 от ЗМ.

Спорно е наличието на обезпечителна нужда по смисъла на чл.206а, ал.2 ЗМ - обезпечителните мерки се налагат, когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митата и другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи. В тази връзка е неправилно становището на митническите органи, че налагането на обезпечителни мерки не изисква изследване на имущественото състояние на задълженото лице. Установяването на обезпечителна нужда изисква съпоставка между имущественото състояние на длъжника и размера на неговите публични задължения. Налагането на обезпечение е мотивирано с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено. Преценката на възможното затруднение се прави именно при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. След като при тези съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните данни за активите се установи, че длъжникът не разполага с активи, съответни на размера на бъдещото вземане, е дължим извод, че вземането може да бъде затруднено.

В административната преписка се съдържат данни (л.42-45 от преписката и л.53-56 от делото) за извършени от митническите органи справки в общодостъпни информационни системи и публични регистри – регистрационни данни за юридическото лице и негов счетоводен баланс към 31.12.2021 г. От последния се установява, че дружеството декларира ДМА – земя и сгради на стойност 15 000 лв. и суми по разплащателни сметки в размер на 5 000 лв. Същевременно, от справка рег. № 1557273/28.11.2022 г. в Агенция по вписванията – Служба по вписванията Бяла, се установява, че е учреден залог върху търговското предприятие на „ЕН ЕФ“ ЕООД в качеството му на залогодател на частна собственост и кредитополучател от една страна и от друга страна „Първа инвестиционна банка“ АД като заложен кредитор на поземлен имот – парцел XVIII-260, 261 с площ от 6755 кв.м., ведно с подобренията и приращенията върху него – Фотоволтаична електрическа централа, находящ се в

[населено място], [община], област Р..

Съдът приема, че тези справки са достатъчни, за да се установи, че задълженото лице не разполага с друго, свободно от тежести, имущество, извън това, срещу което са насочени процесните обезпечителни мерки. Наличието на категорични данни, че размерът на имуществото на длъжника е по-малък от размера на предполагаемите бъдещи публични вземания, неминуемо обосновава обезпечителната нужда по смисъла на чл.206а, ал.2 от ЗМ, вр. чл.195, ал.2 от ДОПК. Без наличието на данни за друго имущество, върху което би могло да се наложи обезпечение и доколкото размерът на публичните задължения по АУАН е голям, единственият начин за обезпечаване на тяхното събиране, е този чрез наложения запор на банкови сметки в „Първа инвестиционна банка“ АД.

По изложените съображения съдът приема за неоснователни твърденията на жалбоподателя за неизследване на имущественото му състояние. Самият той не предлага друго равностойно обезпечение - в пари, банкова гаранция или държавни ценни книжа по смисъла на чл.206б, ал.5 от ЗМ, а в случая се установява и наличието на специфично основание по чл.229, ал.7 от ЗМ за налагане на обезпечителните мерки – съставен спрямо лицето АУАН за нарушение на чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ.

Въз основа на изложеното съдът приема за изпълнени предпоставките на чл.206а, ал.2-4 ЗМ, вр. чл.195, ал.2 и ал.7 ДОПК. Наложеният запор съответства на размера на задълженията по АУАН № ВГ14112022/2000/М-374 от 14.11.2022 г. на ТД на АМ, МП В.-Запад, поради което не може да се приеме, че мярката е несъответна, непропорционална или несъразмерна по смисъла на чл.208, ал.1 ДОПК, вр. чл.206в от ЗМ, като основание за нейната отмяна.

Въз основа на изложеното съдът приема, че оспорените актове са издадени от компетентни органи, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел. Дължимо е отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора на ответника следва да се присъди своевременно поисканото юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕН ЕФ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.2, ет.3, срещу Решение № Р-529/32-452995 от 29.12.2022 г. на директора на Агенция „Митници“, с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 48 от 30.11.2022 г. на директора на ТД Митница В..

ОСЪЖДА „ЕН ЕФ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.2, ет.3, да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: